

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/24-01/64

URBROJ: 65-24-2

Zagreb, 30. kolovoza 2024.

Hs**NP*022-02/24-01/64*65-24-2**Hs

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o državnoj informacijskoj infrastrukturi*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 29. kolovoza 2024. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Damira Habijana i državne tajnike Ivana Crnčeca, Bernarda Gršića, Sanjina Rukavinu, Vedranu Šimundžu Nikolić i Fadilu Bahović.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/23-01/120
URBROJ: 50301-04/25-24-7

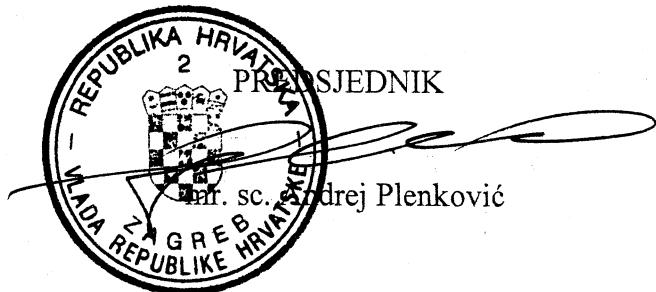
Zagreb, 29. kolovoza 2024.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o državnoj informacijskoj infrastrukturi

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o državnoj informacijskoj infrastrukturi.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Damira Habijana i državne tajnike Ivana Crnčeca, Bernarda Gršića, Sanjina Rukavinu, Vedranu Šimundžu Nikolić i Fadilu Bahović.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

PRIJEDLOG ZAKONA O
DRŽAVNOJ INFORMACIJSKOJ INFRASTRUKTURI

Zagreb, kolovoz 2024.

PRIJEDLOG ZAKONA O DRŽAVNOJ INFORMACIJSKOJ INFRASTRUKTURI

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Usredotočena na unaprjeđenje upravnih i administrativnih kapaciteta, odnosno načina kreiranja politike i organizacije javne uprave, javna uprava predstavlja jedno od strateški važnih područja Republike Hrvatske, a modernizacija javne uprave, njena puna profesionalizacija te pružanje brzih i pouzdanih javnih usluga, sastavni su dio poticajne poduzetničke okoline i pretpostavka osiguranja boljeg standarda svih građana.

Iskustva stečena na razvoju, uspostavi te korištenju sustava, komponenti i servisa državne informacijske infrastrukture, kao i iskustva u radu kroz primjenu postojećeg Zakona o državnoj informacijskoj infrastrukturi („Narodne novine“, broj 92/14., u daljem tekstu: ZODII), s obzirom na opseg planiranih poboljšanja, ukazuju na potrebu za donošenjem novog zakona. Na tu potrebu ukazuju i potiču i promjene drugih zakona postojećeg pravnog okvira Republike Hrvatske, kao što je i Zakon o općem upravnom postupku („Narodne novine“, br. 47/09. i 110/21.), koji u svom djelokrugu sve više ukazuju na obvezatnost primjene sustava državne informacijske infrastrukture. Stoga državna informacijska infrastruktura mora biti modernizirana, preciznije definirana, s jasnim i nedvosmislenim zakonskim odredbama u okviru kojih će sustav državne informacijske infrastrukture biti u mogućnosti podnijeti zahtjeve moderne javne uprave. To se prvenstveno odnosi na povećani opseg komponenti i sustava državne informacijske infrastrukture, na povećan opseg obveznika u primjeni kao i drugih mogućih korisnika, načine korištenja državne informacijske infrastrukture s obzirom na kategoriju korisnika, mogućnosti primjene i korištenja od strane lokalne i regionalne samouprave i drugih osoba s javnim ovlastima, uz omogućavanje korištenja dijela servisa državne informacijske infrastrukture i od strane privatnog sektora uz naplatu ili bez nje.

Vlada Republike Hrvatske odlučno se zalaže i stvara prepostavke za dosljedno provođenje vizije moderne javne uprave u kojoj je upotreba moderne informatičko-komunikacijske tehnologije jedna od glavnih sastavnica efikasne državne uprave. To se naročito pokazalo potrebnim uslijed primjene mjere ograničavanja fizičkih kontakata u vrijeme pandemije COVID-19, a koje su mjere dodatno stavile u prvi plan važnost moderne digitalne infrastrukture, kojom se jamči širok pristup internetu i dostupnost digitalnih usluga neophodnih za svakodnevne aktivnosti. Dugotrajna ograničenja kretanja potaknula su na pojačano korištenje javnih e-usluga, što je trend koji će se zasigurno nastaviti te su potrebni daljnji napor u unaprjeđenju i optimizaciji istih. Stoga je upravo jačanje digitalne infrastrukture ključno u snažnijem oporavku društava, gospodarstva i javne uprave Republike Hrvatske, nakon pandemije COVID-19. Nažalost, na pojačano korištenje e-usluga utjecaja su imali i potresi na

zagrebačkom i petrinjskom području, uslijed kojih su mnoge javne službe bile prisiljene privremeno prestati s radom zbog uništenja ili velikih oštećenja zgrada u kojima su se nalazile.

Prvenstveno, novi ZODII je usmjeren na segment pojmovnog usklađivanja s drugim važećim propisima Republike Hrvatske, precizno definiranje opseg obveznika korištenja državne informacijske infrastrukture, povećanje opsega korisnika državne informacijske infrastrukture, tako da i privatni korisnici budu u mogućnosti koristiti državnu informacijsku infrastrukturu, kao i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave. Nadalje, tendencija novog ZODII-ja je da za određene korisnike korištenje državne informacijske infrastrukture postaje zakonska obveza primjene, za neispunjerenje iste podliježu prekršajnopravnim sankcijama. Svime pobrojanim, bitno se utječe na sprječavanje stvaranja pravnih praznina, čime se u konačnici jača pravna sigurnost.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga zakona potrebno je osigurati sredstva iz državnog proračuna. Dio sredstava osigurava se iz Nacionalnog plana oporavka i otpornosti 2021. - 2026.

Financijska sredstva za provedbu ovoga zakona u 2024. Ministarstvo pravosuđe, uprave i digitalne transformacije osiguralo je djelomično u svom financijskom planu za 2024. godinu i projekcijama za 2025. i 2026. godinu.

Kako su sredstva za 2024. planirana na razdjelu Središnjeg državnog ureda za razvoj digitalnog društva (u dalnjem tekstu: SDURDD), kao i projekcijama za 2025. i 2026. godinu, sada će se sredstva za 2025. - 2027. planirati na razdjelu 109 Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije. Naime, člankom 14. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o ustrojstvu i djelokrugu tijela državne uprave („Narodne novine“, broj 57/24.), koji je stupio na snagu 17. svibnja 2024., propisano je da s danom stupanja na snagu navedenog Zakona Središnji državni ured za razvoj digitalnog društva prestaje s radom, dok je člankom 15. istoga Zakona propisano da Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije preuzima sve poslove, prava i obveze SDURDD-a kao njegov pravni sljednik.

Stoga nedostatna sredstva za 2024. na izvoru financiranja 11 - Opći prihodi i primici, Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije osigurat će preraspodjelom u okviru limita, a nedostatna sredstva za projekcije 2025. - 2026. osigurat će u okviru limita prilikom izrade proračuna za 2025. i projekcijama za 2026. - 2027. godinu.

Nedostatna financijska sredstva na izvoru financiranja 581 NPOO - Mehanizam za oporavak i otpornost osigurat će se u skladu s odredbama članka 53. Zakona o proračunu („Narodne novine“, broj 144/21.).

Slijedom navedenog po aktivnostima to iznosi:

- A757012 - Računalno-komunikacijska mreža tijela državne uprave - na stavci 32 osigurana su sredstva u 2024. u iznosu od 940.000,00 eura, u 2025. osigurano je u iznosu 850.000,00 eura i u 2026. osigurano je u iznosu 800.000,00 eura, osigurana sredstva iz ove aktivnosti financiraju se s izvora 11 i dostatna su
- A830019 - Uspostava i održavanje usluge e-Građani, na stavci 32 - Materijalni rashodi, u 2024. osigurana su sredstva u iznosu od 3.553.400,00 eura te u 2025. i 2026. u iznosu

od 3.000.000,00 eura, osigurana sredstva iz ove aktivnosti financiraju se s izvora 11 i dostatna su

- A912009 - Baza podataka na stavci 32 planirana su sredstva u 2024. u iznosu od 85.000,00 eura te isto toliko u 2025. i 2026., osigurana sredstva iz ove aktivnosti financiraju se s izvora 11 i dostatna su
- A912015 - Uspostava za naplatu javih davanja i e-Pristojbe, na stavci 32 - Materijalni rashodi u 2024. osigurana su sredstva u iznosu od 2.503.400,00 eura, u 2025. osiguran je iznos od 2.628.000,00 eura te u 2026. godini 2.785.600,00 eura, osigurana sredstva iz ove aktivnosti financiraju se s izvora 11 i dostatna su
- T912028 - Eksternalizacija NIAS, na stavci 32 Materijalni rashodi, u 2024. osigurana su sredstva na izvoru 12 u iznosu od 113.593,00 eura te na izvoru 563 iznos od 643.700,00 eura, u 2025. na izvoru 12 iznos od 200.239,00 eura, na izvoru 563 iznos od 1.134.700,00 eura te u 2026. na izvoru 12 iznos od 219.501,00 eura te na izvoru 563 iznos od 1.243.849,00 eura, sredstva su dostatna
- A912008 - Kibernetička sigurnost, na stavci 32 Materijalni rashodi osigurana su sredstva u 2024. u iznosu od 30.000,00 eura, kao i u projekcijama 2025. - 2026. Nedostatna sredstva u projekcijama za 2025. i 2026., u iznosu od 970.000,00 eura planirat će se u planu za 2025. i projekcijama za 2026. i 2027. u okviru dobivenog limita na izvoru 11
- A912019 - Ulaganje u mreže DII, na stavci 32 - Materijalni rashodi, za održavanje mreže u 2024. osigurana su sredstva u iznosu od 401.330,00 eura, nedostatna sredstva u 2024. iznose 548.670,00 eura. Na stavci 42 osigurana su sredstva u 2024. u iznosu od 12.250.000,00 eura, procijenjeni trošak iznosi 13.100.000,00 eura, nedostatna sredstva iznose 850.000,00 eura. U projekcijama za 2025. osigurana su sredstva na stavci 32 u iznosu 1.083.896,00 eura potrebno je 1.300.000,00 eura, stoga nedostatna sredstva iznose 216.104,00 eura, na skupini 42 procijenjeni trošak je 13.100.000,00 eura što je dovoljno jer je planirano 22.240.278,00 eura. Za 2026. na skupini 32 planirani trošak iznosi 650.000,00 eura, a planirano je 832.438,00 eura što je dovoljno. Na stavci 42 za 2026. osigurana su sredstva u iznosu od 3.806.460,00 eura, a potrebno je 5.000.000,00 eura stoga je 1.193.540,00 nedostatno. Sredstva su planirana na izvoru 581 te će se nedostatna sredstva za 2026. godinu osigurati sukladno članku 53. Zakona o proračunu
- A912020 - Konsolidacija sustava zdravstvene informacijske infrastrukture CEZIH - na stavci 32 osigurana su sredstva u 2024. u iznosu 135.000,00 eura, na stavci 42 iznos 1.000.000,00 eura. Na stavci 32 za 2025. osigurana su sredstva u iznosu 465.000,00 eura, za 2026. godinu 700.000,00 eura. Osigurana sredstva iz ove aktivnosti financiraju se s izvora 581
- A912021 - Nadogradnja centra dijeljenih usluga, na stavci 32 Materijalni rashodi, osigurana su sredstva u 2024. u iznosu 2.000.000,00 eura koliko je i potrebno. U 2025. planirano je 2.000.000,00 eura na stavci 32 što je i dovoljno. Za 2026. na stavci 32 planirano je 1.000.000,00 eura na stavci 32 te je nedostatno 1.000.000,00 eura. Na stavci 42 osigurana sredstva za 2024. iznose 6.000.000,00 eura koliko je i potrebno. Za 2025. na stavci 42 osigurana sredstva iznose 3.850.000,00 eura dok potrebna sredstva iznose 10.306.947,27 eura, nedostatna sredstva iznose 6.456.947,27 eura. Za 2026. na stavci 42 osigurana sredstva iznose 1.000.000,00 eura procijenjeni trošak je 900.269,00 što je dovoljno. Sredstva iz ove aktivnosti financiraju se s izvora 581 te će se nedostatna sredstva osigurati u skladu s odredbama članka 53. Zakona o proračunu
- A912023 - Uspostava središnjeg sustava interoperabilnosti, na stavci 32 za 2024. osigurana su sredstva u iznosu 139.904,00 eura, a potrebno je 1.500.000,00 eura stoga nedostatna sredstva iznose 1.360.096,00 eura. Za 2025 osigurano je 129.903,00 eura dok je za 2026. osigurano 73.801,00 eura. Sredstva su planirana na izvoru 581 te će se

nedostatna sredstva u iznosu od 1.360.096,00 eura za 2024. godinu, 1.370.097,00 eura za 2025. i 1.426.199,00 eura za 2026. na stavci 32 osigurati u skladu s odredbama članka 53. Zakona o proračunu

- A912025 - Uspostava centralnog data lake repozitorija, na stavci 32 u 2024. planirana su sredstva u iznosu od 1.887.571,00 eura, na stavci 41 u iznosu od 500.000,00 eura. U 2025. planirana sredstva na stavci 32 iznose 1.852.438,00 eura, na stavci 41 iznose 500.000,00 eura te na stavci 42 iznose 2.426.662,00 eura. U 2026. planirana sredstva su na stavci 32 i iznose 726.219,00 eura. Sredstva iz ove aktivnosti financiraju se s izvora 581 te su dostatna.

Dio planiranih sredstava s A912001 Administracija i upravljanje, koja je bila planirana na razdjelu 03405 SDURDD, preseljen je na Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije, na A629000 Administracija i upravljanje, a stavka 3238 preseljena je na K912003. Na stavci 32 - za troškove održavanje raznih servisa/aplikacija (mPečat, mPotpis, najam i potrošnja električne energije za Centar dijeljenih usluga, PRODDI, održavanje GSB, SSI i Metaregistra, održavanje DII, data lake, jedinstvenog kontakt centra, mobilne platforme) u 2024. planirana sredstva iznose 2.193.733,05 eura, u 2025. godini 12.170.000,00 eura te u 2026. godini 12.015.000,00 eura. Sredstva za 2025. i 2026. planirat će se u proračunu za 2025. - 2027. godinu u okviru limita na izvoru 11.

Potrebna sredstva na Aktivnosti K912003 – Informatizacija, na stavci 32 iznose 3.726.367,00 eura za 2024., planirano je 6.923.351,00 eura. U 2025. planirano je 1.185.000,00 eura, a potrebno je 12.685.000,00 eura, razlika iznosi 11.500.000,00 eura, međutim to nisu stvarno nedostatna sredstva jer je stavka 3238 s Administracije planirana u projekcijama u iznosu 6.261.486,00 eura te je preseljena na K912003 prilikom ukidanja SDURDD-a stoga stvarna nedostatna sredstva za 2025. iznose 5.235.514,00 eura, isto tako i za 2026. planirano je 1.185.000,00 eura, potrebna sredstva iznose 12.510.000,00 eura, u projekcijama planirano je na stavci 3238 ukupno 6.767.500,00 eura, stvarna nedostatna sredstva iznose za 2026. godinu 4.557.500,00 eura te će se osigurati prilikom planiranja proračuna za 2025. - 2027. u okviru limita na izvoru 11.

K912003 - Informatizacija, na stavkama 41 planirana sredstva su za tehnološko održavanje CDU-a u 2024. u iznosu od 2.838.538,00 eura koliko je i potrebno, za 2025. potrebna sredstva iznose 2.920.718,13 eura, a planirana su u iznosu 2.071.431,00 eura stoga nedostaje 849.287,00 eura. Navedena nedostatna sredstva osigurat će se prilikom planiranja proračuna za 2025. - 2027. godinu u okviru limita na izvoru 11.

Za 2026. potrebna sredstva iznose 11.552.127,80 eura na stavci 41, a planirano je 2.004.446,00 eura stoga nedostaje 9.547.681,80 eura. Na stavci 42 planirana sredstva u 2024. iznose 2.020.000,00 eura što je dovoljno, kao i u 2025. jer je planirano 1.010.618,00 eura te u 2026. iznos od 1.006.636,00 eura također dovoljno.

Osigurana sredstva za provedbu ovoga zakona na razdjelu 080 Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mlađih, RKP 23665 Sveučilišni računski centar SRCE su na aktivnosti K628055 Izravna kapitalna ulaganja, izvor 11. U 2024. potrebno je osigurati iznos od 622.574,00 eura, za 2025. potrebno je osigurati u iznosu od 487.802,00 eura te u 2026. potrebno je 464.500,00 eura. SRCE će nedostatna sredstva osigurati preraspodjelom unutar svoga limita za 2024. u iznosu 239.239,00 eura, za 2025. u iznosu 341.807,00 eura i za 2026. u iznosu od 314.000,00 eura, u okviru utvrđenih projekcija i dobivenog limita za plan 2025. i projekcije 2026. - 2027. godinu.

Sredstva za provedbu ovoga zakona na razdjelu 21852 Hrvatska akademska i istraživačka mreža CARNET osigurat će se iz ovih aktivnosti:

- A628009 - stavka 31 - osigurana sredstva u 2024. iznose 205.000,00 eura, isto toliko osigurano je u 2025. i 2026. što je dostatno. Na stavci 32 ukupni iznos za aktivnosti A628009, A628011, A628015 i A628070 u 2024. potrebno je ukupno 5.836.335,00 eura, planirano je 5.616.335,00 eura, stoga je nedostatno 220.000,00 eura na izvoru 11 stavka 32.

U 2025. potrebna sredstva iznose 6.116.417,00 eura, a planirana su u iznosu od 5.896.417,00 eura, nedostatna sredstva iznose 220.000,00 eura. U 2026. potrebna sredstva iznose 6.116.417,00 eura, a planirana su u iznosu od 5.896.417,00 eura, također 220.000,00 eura nedostaje. Nedostatna sredstva u iznosu od 220.000,00 eura za 2024. CARNET će osigurati preraspodjelom, iznos od 220.000,00 eura za 2025. i 2026. planirat će u projekcijama za 2026.-2027. u okviru dobivenog limita na izvoru 11

Na aktivnosti K406669, na stavci 42 planirana sredstva u 2024. iznose 485.743,00 eura te isto toliko i u 2025. i 2026. i dostatna su.

PRIJEDLOG ZAKONA O DRŽAVNOJ INFORMACIJSKOJ INFRASTRUKTURI

I. UVODNE ODREDBE

Predmet Zakona i primjena

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom utvrđuju prava, obveze i odgovornosti korisnika državne informacijske infrastrukture vezano uz uspostavu, razvoj i upravljanje državnom informacijskom infrastrukturom, sadržaj, svrha, uvjeti, kao i obveze u primjeni i korištenju državne informacijske infrastrukture u njihovom radu, pružanju javnih e-usluga te u elektroničkoj komunikaciji prema fizičkim i pravnim osobama.

(2) Ovaj se Zakon ne primjenjuje na informacijske sustave u kojima se postupa s klasificiranim podacima.

(3) Ovim se Zakonom ne utječe na obveze propisane zakonima kojima se uređuje područje tajnosti podataka i informacijske sigurnosti.

(4) Primjena odredaba ovoga Zakona ne utječe na obvezu provedbe zahtjeva kibernetičke sigurnosti i primjenu drugih postupaka i mjera za postizanje visoke razine kibernetičke sigurnosti propisanih zakonom kojim se uređuje područje kibernetičke sigurnosti.

Svrha i cilj Zakona

Članak 2.

(1) Svrha ovoga Zakona je osiguranje učinkovitosti rada korisnika digitalizacijom procesa, unaprjeđenjima i modernizacijom usluga, primjenom načela državne informacijske infrastrukture i interoperabilnih rješenja kroz korištenje informacijsko-komunikacijskih tehnoloških rješenja.

(2) Cilj ovoga Zakona je unaprjeđenje načina korištenja i primjene informacijsko-komunikacijske tehnologije u digitalizaciji procesa, međusobnoj elektroničkoj komunikaciji i sigurnoj razmjeni podataka između korisnika državne informacijske infrastrukture, kao i u pružanju e-usluga u nacionalnim i prekograničnim slučajevima, za sigurnu elektroničku komunikaciju i dostavu akata korisnicima te fizičkim i pravnim osobama, te za mrežni pristup različitim informacijama i otvorenim podacima koje objavljaju korisnici državne informacijske infrastrukture.

Osnovna načela

Članak 3.

(1) *Načelo otvorenih podataka* podrazumijeva da su podaci iz registara dostupni svim korisnicima sukladno propisima o zaštiti osobnih podataka i propisima o pravu na pristup informacijama, uz poštivanje obveze ograničavanja pristupa podacima propisane zakonima kojima se uređuje područje tajnosti podataka i informacijske sigurnosti.

(2) *Načelo jednokratnog unosa podataka* podrazumijeva da se podaci unose u registre samo jednom, te su tim jednokratnim unosom dostupni svim korisnicima.

(3) *Načelo usmjerenosti* podrazumijeva da se državna informacijska infrastruktura i njene zajedničke komponente razvijaju sukladno potrebama fizičkih i pravnih osoba koje koriste elektroničke usluge.

(4) *Načelo korisnosti* podrazumijeva jedinstveno upravljanje razvojem državne informacijske infrastrukture od strane Vlade Republike Hrvatske koje se odvija na osnovi usuglašavanja potreba i prioriteta.

(5) *Načelo usklađivanja* podrazumijeva usklađivanje planova i projekata digitalizacije s normama i drugim odrednicama izgradnje informacijske infrastrukture u Republici Hrvatskoj i Europskoj uniji.

(6) *Načelo skalabilnosti* podrazumijeva sposobnost sustava da kontinuirano podnosi veće opterećenje sustava implementacijom poslovnih procesa koji vode do veće učinkovitosti.

(7) *Načelo korištenja autentičnih izvora podataka* podrazumijeva korištenje podataka iz registara.

(8) *Načelo racionalizacije* podrazumijeva ekonomičnu uspostavu državne informacijske infrastrukture na razini svih korisnika potrebnu za učinkovito obavljanje poslova uz obvezu korištenja dostupnih zajedničkih komponenti državne informacijske infrastrukture, elektroničkih komunikacijskih mreža i infrastrukture, uz što manje troškove razvoja i bez stvaranja redundantnih sustava.

II. DRŽAVNA INFORMACIJSKA INFRASTRUKTURA

Sadržaj

Članak 4.

(1) Državna informacijska infrastruktura predstavlja zajedničku informacijsko-komunikacijsko tehnološku osnovicu za rad i razvoj sustava obveznika primjene ovoga Zakona.

(2) Informacijsko-komunikacijska tehnološka rješenja predstavljaju skup elektroničkih usluga, zajedničkih komponenti, podatkovnih centara, sklopovske i programske osnovice potrebne za rad informacijskih sustava, registara za pohranu podataka i prikladnih informacijskih sustava za njihovu razmjenu te računalnih mreža, uz primjenu standarda, pravila i smjernica.

Svrha

Članak 5.

Svrha državne informacijske infrastrukture je osigurati korisnicima digitalizaciju procesa, konsolidaciju i optimizaciju troškova, međusobnu komunikaciju i razmjenu podataka,

ujednačiti način pružanja e-usluga i električku komunikaciju te dostavu akata fizičkim i pravnim osobama, omogućiti jedinstveni pristup e-uslugama i njihovo sigurno korištenje te objediti električku komunikaciju s korisnicima državne informacijske infrastrukture.

Korisnici državne informacijske infrastrukture

Članak 6.

(1) Korisnici državne informacijske infrastrukture dužni su državnu informacijsku infrastrukturu koristiti u skladu s ovim Zakonom.

(2) Korisnici državne informacijske infrastrukture (u dalnjem tekstu: korisnici) su tijela državne uprave i druga državna tijela, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe s javnim ovlastima, javne ustanove čiji je jedini osnivač Republika Hrvatska, gospodarski subjekti i neprofitne pravne osobe.

Obveznost korištenja državne informacijske infrastrukture

Članak 7.

(1) Tijela državne uprave i druga državna tijela, te javne ustanove čiji je jedini osnivač Republika Hrvatska obvezni su koristiti državnu informacijsku infrastrukturu.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, tijela sigurnosno-obavještajnog sustava nisu obvezna koristiti državnu informacijsku infrastrukturu.

(3) Obvezni korisnici iz stavka 1. ovoga članka mogu zatražiti izuzeće od propisane obveznosti korištenja dijelova državne informacijske infrastrukture zbog organizacijskih, tehnoloških ili sigurnosnih razloga, a zahtjev podnose tijelu državne uprave nadležnom za digitalnu transformaciju.

(4) Odluku o izuzeću od obveznosti korištenja državne informacijske infrastrukture donosi Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog tijela državne uprave nadležnog za digitalnu transformaciju.

Mogućnost korištenja državne informacijske infrastrukture

Članak 8.

(1) Jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave mogu, na njihov zahtjev, koristiti državnu informacijsku infrastrukturu, u skladu s ovim Zakonom.

(2) Pravne osobe s javnim ovlastima mogu, na njihov zahtjev, koristiti državnu informacijsku infrastrukturu isključivo u području koje se odnosi na javnu ovlast koju obavljaju.

(3) Državnu informacijsku infrastrukturu mogu, na njihov zahtjev, koristiti i gospodarski subjekti i neprofitne pravne osobe, u skladu s ovim Zakonom.

(4) O zahtjevu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe s javnim ovlastima, gospodarskih subjekata i neprofitnih pravnih osoba za korištenjem državne informacijske infrastrukture odlučuje tijelo državne uprave nadležno za digitalnu transformaciju u skladu s ovim Zakonom.

(5) Odluku o suspenziji odnosno prestanku korištenja državne informacijske infrastrukture od strane korisnika u slučaju nepridržavanja odredbi ovoga Zakona koji se odnose na pristup, funkcioniranje i/ili korištenje državne informacijske infrastrukture donosi čelnik tijela državne uprave nadležnog za digitalnu transformaciju.

(6) Tijela sigurnosno-obavještajnog sustava mogu, na njihov zahtjev, koristiti državnu informacijsku infrastrukturu sukladno njihovim potrebama i procjeni.

(7) Uvjete i način korištenja državne informacijske infrastrukture za sve kategorije korisnika iz ovoga članka propisuju se uredbom iz članka 10. ovoga Zakona.

Korištenje državne informacijske infrastrukture za gospodarske subjekte i neprofitne pravne osobe

Članak 9.

(1) Gospodarskim subjektima i neprofitnim pravnim osobama omogućit će se, na njihov zahtjev, korištenje državne informacijske infrastrukture ako bi takvo korištenje bilo u skladu s aktima strateškog planiranja ili planovima i ne bi negativno utjecalo na sigurnost, pouzdanost i raspoloživost državne informacijske infrastrukture, te ako bi bilo od značajnog utjecaja na gospodarstvo ili za ostvarenje javnih interesa, žurnije postupanje u kriznim situacijama ili bi značajno unaprijedilo digitalizaciju društva.

(2) Za spajanje na državnu informacijsku infrastrukturu plaća se naknada troškova koja je prihod državnog proračuna.

(3) Uvjeti i način korištenja, te metodologija izračuna troškova korištenja državne informacijske infrastrukture za gospodarske subjekte i neprofitne pravne osobe detaljnije će se propisati uredbom iz članka 10. ovoga Zakona.

Uvjeti i način korištenja državne informacijske infrastrukture

Članak 10.

Vlada Republike Hrvatske uredbom o državnoj informacijskoj infrastrukturi propisuje uvjete i način korištenja, te metodologiju izračuna troškova korištenja državne informacijske infrastrukture, organizacijske i tehničke standarde za povezivanje na državnu informacijsku infrastrukturu, uvjete i aktivnosti nužne za pokretanje, razvoj i nadzor projekata vezanih uz upravljanje, razvijanje i održavanje državne informacijske infrastrukture, sadržaj i način vođenja informacijskog sustava za koordinaciju projekata državne informacijske infrastrukture (u dalnjem tekstu: ProDII), upravljanje i korištenje mreža državne informacijske infrastrukture, upravljanje i korištenje zajedničkih komponenti, način razvoja i pružanja e-usluga, održavanja, te ostale elemente neophodne za rad državne informacijske infrastrukture.

Kibernetička sigurnost

Članak 11.

(1) Za dijelove državne informacijske infrastrukture koji se mogu definirati kao proizvod, usluga, proces ili sustav informacijsko-komunikacijske tehnologije, tijelo državne uprave nadležno za digitalnu transformaciju određuje primjenu jamstvene razine kibernetičke sigurnosti i shemu kibernetičke sigurnosne certifikacije, sukladno propisima koji uređuju područje kibernetičke sigurnosne certifikacije.

(2) Primjenu jamstvene razine kibernetičke sigurnosti i sheme kibernetičke sigurnosne certifikacije, iz stavka 1. ovoga članka, propisuje čelnik tijela državne uprave nadležnog za digitalnu transformaciju pravilnikom.

Informacijski sustav za koordinaciju projekata državne informacijske infrastrukture

Članak 12.

(1) Za potrebe praćenja provedbe (koordinacije) projekata državne informacijske infrastrukture uspostavljen je informacijski sustav za koordinaciju projekata državne informacijske infrastrukture (ProDII).

(2) Projekt državne informacijske infrastrukture je vremenski određen skup međusobno povezanih aktivnosti s ciljem uspostave državne informacijske infrastrukture i njenih zajedničkih komponenti.

(3) Tijelo nadležno za upravljanje, razvoj i održavanje informacijskog sustava iz stavka 1. ovoga članka je tijelo državne uprave nadležno za digitalnu transformaciju.

(4) Pregled projekata unesenih u ProDII je javan.

(5) Obveznici iz članka 7. ovoga Zakona, kao i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravne osobe s javnim ovlastima koji na vlastiti zahtjev koriste državnu informacijsku infrastrukturu dužni su u ProDII unijeti sve projekte čiji su rezultati u uporabi bez obzira na vrijeme provedbe projekta, planirane projekte, kao i projekte u tijeku koji se povezuju na državnu informacijsku infrastrukturu u svrhu njihove objave.

(6) Obveznici iz članka 7. ovoga Zakona, kao i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravne osobe s javnim ovlastima koji na vlastiti zahtjev koriste državnu informacijsku infrastrukturu dužni su unositi nove projekte državne informacijske infrastrukture i izmjene u projektima u roku 30 dana od dana početka projekta odnosno nastanka izmjene.

(7) Vlada Republike Hrvatske uredbom iz članka 10. ovoga Zakona uređuje, sadržaj i način vođenja ProDII-ja.

III. E-USLUGE

Cilj

Članak 13.

(1) Javne elektroničke usluge (u dalnjem tekstu: e-usluge) su usluge koje korisnici pružaju fizičkim ili pravnim osobama elektroničkim putem.

(2) Obveznici iz članka 7. ovoga Zakona, kao i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravne osobe s javnim ovlastima koji koriste državnu informacijsku infrastrukturu na vlastiti zahtjev, dužni su razvijati elektroničke usluge iz svoga djelokruga, s ciljem administrativnog rasterećenja i poboljšanja korisničkog iskustva fizičkih i pravnih osoba.

Razvoj i pružanje e-usluga

Članak 14.

(1) Obveznici iz članka 7. ovoga Zakona, kao i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravne osobe s javnim ovlastima koji koriste državnu informacijsku infrastrukturu na vlastiti zahtjev, pri razvoju novih i nadogradnji postojećih e-usluga obvezni su koristiti državnu informacijsku infrastrukturu i njene zajedničke komponente te postupati sukladno smjernicama kojima se uređuje standardizacija razvoja e-usluga.

(2) Obveznici iz članka 7. ovoga Zakona, kao i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravne osobe s javnim ovlastima koji koriste državnu informacijsku infrastrukturu na vlastiti zahtjev, dužni su pružati e-usluge koristeći sve dostupne zajedničke komponente određene uredbom iz članka 10. ovoga Zakona.

(3) Smjernicama se utvrđuju aktivnosti i mjere kojima se osigurava jednoobraznost e-usluga korisnika iz ovoga članka, minimalna razina kvalitete i pristupačnosti, sigurnost, kao i ujednačeni pristup pri razvoju novih i nadogradnjama postojećih e-usluga korisnika iz ovoga članka.

(4) Smjernice iz stavka 3. ovoga članka donosi Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog tijela državne uprave nadležnog za digitalnu transformaciju.

IV. SUSTAV E-GRAĐANI

Korištenje sustava

Članak 15.

(1) e-Građani je informacijski sustav koji omogućava pristup javnim informacijama i e-uslugama na jednom mjestu, kao i siguran pristup osobnim podacima putem e-usluga i elektroničku komunikaciju korisnika državne informacijske infrastrukture s fizičkim i pravnim osobama.

(2) Obveznici iz članka 7. ovoga Zakona, kao i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravne osobe s javnim ovlastima koji koriste državnu informacijsku infrastrukturu na vlastiti zahtjev, su obvezna koristiti sustav e-Građani i sve njegove dijelove za pružanje e-usluga kao i za elektroničku komunikaciju u svrhu dostave obavijesti i akata fizičkim i pravnim osobama te za objavu pravovremenih i točnih informacija o poslovima koje obavljuju i uslugama koje pružaju.

(3) Obveznici iz članka 7. ovoga Zakona, kao i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravne osobe s javnim ovlastima koji koriste državnu informacijsku infrastrukturu na vlastiti zahtjev, dužni su akte izrađene u elektroničkom obliku dostavljati putem uspostavljenih zajedničkih komponenti.

(4) Elektronički dokument koji se dostavlja primatelju mora biti zaštićen korištenjem kvalificiranih sredstava kvalificiranih usluga povjerenja.

(5) Uspostavu organizacijskih i tehničkih mjera potrebnih za dostavu akata iz stavka 4. ovoga članka dužne su provesti odgovorne osobe u obveznicima iz članka 7. ovoga Zakona, jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave te pravnim osobama s javnim ovlastima koji koriste državnu informacijsku infrastrukturu na vlastiti zahtjev.

(6) Uvjeti i način korištenja, prava i obveze fizičkih i pravnih osoba, vezana uz korištenje sustava e-Građani, detaljnije se uređuju uredbom iz članka 10. ovoga Zakona.

V. CENTAR DIJELJENIH USLUGA

Opće odredbe

Članak 16.

(1) Centar dijeljenih usluga (u dalnjem tekstu: CDU) je organizacijsko-poslovni model pružanja dijeljenih usluga korisnicima.

(2) Svrha CDU-a je operativno uspostaviti tehničku infrastrukturu za korištenje usluge istih programskih rješenja, usluge korištenja zajedničke informacijsko-komunikacijske infrastrukture, tehničke usluge, usluge smještaja opreme informacijsko-komunikacijske tehnologije te savjetodavne usluge u primjeni informacijsko-komunikacijske tehnologije s ciljem objedinjavanja i racionalizacije državne informacijske infrastrukture te ujednačavanja postupanja tijela državne uprave i drugih državnih tijela, jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravnih osoba s javnim ovlastima i javnih ustanova čiji je jedini osnivač Republika Hrvatska te pružanja dijeljenih usluga korisnicima.

Korištenje CDU-a

Članak 17.

(1) Tijela državne uprave i druga državna tijela te javne ustanove čiji je jedini osnivač Republika Hrvatska obvezni su koristiti usluge korištenja smještaja državne informacijske infrastrukture u CDU-u.

(2) Ostali korisnici mogu koristiti usluge korištenja smještaja državne informacijske infrastrukture ovisno o raspoloživosti kapaciteta CDU-a.

(3) Sve usluge CDU-a pojedinačno se određuju katalogom usluga koji predlažu pojedini pružatelji usluga CDU-a, a objavljuje ih tijelo državne uprave nadležno za digitalnu transformaciju.

(4) Popis pružatelja usluga CDU-a, katalog usluga, način financiranja, upravljanje, tehnički preduvjeti i razvoj CDU-a, te način i uvjete pružanja i korištenja usluga CDU-a propisat će se uredbom iz članka 10. ovoga Zakona.

VI. DIJELJENE USLUGE

Zajedničke komponente državne informacijske infrastrukture

Članak 18.

(1) Zajedničke komponente državne informacijske infrastrukture su servisi, informacijski sustavi i gradivni blokovi ključnih elemenata za elektroničku identifikaciju, autentifikaciju i autorizaciju te upravljanje ovlaštenjima, za elektroničku komunikaciju i dostavu akata, za elektroničku naplatu, za izradu ili verifikaciju e-potpisa ili e-pečata, te ostale komponente koje za cilj imaju povećanje učinkovitosti korisnika i pojednostavljenje izgradnje njihovih informacijskih sustava.

(2) Tijelo državne uprave nadležno za digitalnu transformaciju dužno je uvrstiti svaku zajedničku komponentu iz stavka 1. ovoga članka u katalog usluga iz članka 17. stavka 3. ovoga Zakona, s opisom, funkcionalnostima i ostalim sastavnicama koju ta komponenta sadržava.

(3) Popis zajedničkih komponenti, upravljanje, tehničke preduvjete, pravila i uvjete korištenja propisat će se uredbom iz članka 10. ovoga Zakona.

Središnji sustav interoperabilnosti

Članak 19.

(1) Središnji sustav interoperabilnosti je sustav koji omogućava sigurnu razmjenu podataka između različitih informacijskih sustava i elektroničkih usluga i obuhvaća elemente potrebne za realizaciju e-usluga i funkcioniranje sustava korisnika, a koristi se za osiguravanje sposobnosti različitih sustava i usluga da međusobno surađuju.

(2) Interoperabilnost predstavlja sposobnost dvaju ili više računalnih informacijskih sustava da, kroz poslovne procese koje podržavaju, međusobno razmjenjuju i koriste podatke u svrhu ostvarivanja obostrano korisnih ciljeva, uključujući dijeljenje informacija i znanja između tih organizacija.

(3) Središnji sustav interoperabilnosti dio je državne informacijske infrastrukture.

(4) Dijelovi središnjeg sustava interoperabilnosti uređuju se uredbom iz članka 10. ovoga Zakona.

(5) Obveznici iz članka 7. ovoga Zakona i korisnici iz članka 8. ovoga Zakona obvezni su koristiti središnji sustav interoperabilnosti za razmjenu podataka iz registara koji nisu klasificirani stupnjem tajnosti podataka.

(6) Interoperabilnost informacijskih sustava korisnika iz stavka 5. ovoga članka ostvaruje se razmjenom podataka putem središnjeg sustava interoperabilnosti.

(7) Uvjeti i način korištenja, prava i obveze korisnika sustava i druga pitanja vezana uz središnji sustav interoperabilnosti detaljnije se propisuju uredbom iz članka 10. ovoga Zakona.

VII. REGISTRI

Definicija i svrha

Članak 20.

(1) Registr je, u smislu ovoga Zakona, informacijski sustav koji sadrži skup elektronički evidentiranih, strukturiranih i uređenih podataka o subjektu upisa iz djelokruga voditelja registra ili drugih službenih evidencija, a ustrojen je i vodi se na temelju nacionalnog zakonodavstva ili međunarodnog sporazuma, sadrži najmanje jedan autentični podatak i služi za prikupljanje, pohranu i korištenje podataka u pravno utemeljene svrhe.

(2) Svrha registara, u smislu ovoga Zakona, je putem državne informacijske infrastrukture osigurati dostupnost prikupljenih autentičnih podataka svim korisnicima koji su im potrebni za obavljanje poslova iz svoga djelokruga.

(3) Statistički registri regulirani prema odredbama posebnog zakona kojim se uređuje područje službene statistike ne smatraju se registrom iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

Podaci i njihovo preuzimanje

Članak 21.

(1) Podatak je, u smislu ovoga Zakona, svaki digitalni prikaz činjenica koje određuju atribut predmeta upisa u registar.

(2) Autentičan podatak iz registra je, u smislu ovoga Zakona, izvoran i vjerodostojan podatak koji je kao takav određen zakonom ili proizlazi iz svrhe uspostave registra korisnika središnjeg sustava interoperabilnosti iz članka 19. stavka 5. ovoga Zakona.

(3) Preuzimanje podataka iz registra odnosi se na dohvaćanje podataka iz registara putem državne informacijske infrastrukture.

(4) Voditelji registara i drugih službenih evidencija dužni su uspostaviti aplikativna sučelja za razmjenu podataka, koja su interoperabilna s državnom informacijskom infrastrukturom i omogućavaju siguran i učinkovit pristup podacima.

Prethodna suglasnost na tehničku izvedbu

Članak 22.

(1) Obveznici iz članka 7. ovoga Zakona i korisnici iz članka 8. ovoga Zakona koji ustrojavaju registre dužni su dobiti prethodnu suglasnost na tehničku izvedbu registra, a radi osiguranja interoperabilnosti. Prethodnu suglasnost izdaje čelnik tijela državne uprave nadležnog za digitalnu transformaciju.

(2) Obveznici iz članka 7. ovoga Zakona i korisnici iz članka 8. ovoga Zakona, pri razvoju novih i nadogradnji postojećih registara i drugih službenih evidencija obvezni su koristiti nacionalni okvir interoperabilnosti i smjernice za povezivanje na Središnji sustav interoperabilnosti.

(3) Nacionalni okvir interoperabilnosti iz stavka 2. ovoga članka donosi Vlada Republike Hrvatske, a smjernice iz stavka 2. ovoga članka donosi tijelo državne uprave nadležno za digitalnu transformaciju.

Korištenje podataka iz registara

Članak 23.

(1) Obveznici iz članka 7. ovoga Zakona i korisnici iz članka 8. ovoga Zakona, a koji vode registre i druge službene evidencije obvezni su, bez odgode, obavljati razmjenu podataka putem Središnjeg sustava interoperabilnosti, uz prethodnu suglasnost čelnika tijela državne uprave nadležnog za digitalnu transformaciju.

(2) U svrhu osnivanja novih registara korisnici iz stavka 1. ovoga članka mogu isključivo putem Središnjeg sustava interoperabilnosti preuzimati potrebne autentične podatke iz drugih registara ili drugih službenih evidencija.

(3) Obveznici iz članka 7. ovoga Zakona i korisnici iz članka 8. ovoga Zakona će u obavljanju poslova iz svoga djelokruga, putem Središnjeg sustava interoperabilnosti, preuzeti podatke iz registara po službenoj dužnosti.

(4) Pravni učinak preuzetih podataka iz stavka 3. ovoga članka je isti kao i kod prikupljanja podataka izravno od fizičkih ili pravnih osoba.

(5) Podaci se neće preuzeti ako:

1. postoji opravdana sumnja u autentičnost podataka
2. je podatak u statusu provjere
3. postoji drugi pravni temelj koji nalaže korisnicima iz stavka 1. ovoga članka provjeru izvornosti podatka.

(6) Pravne osobe koje nisu obveznici iz članka 7. ovoga Zakona, ni korisnici iz članka 8. ovoga Zakona, a imaju pravo prikupljanja podataka koji su u registrima određeni kao autentični sukladno posebnim propisima, preuzimaju te podatke uz suglasnost voditelja registra.

(7) Razmjena podataka putem Središnjeg sustava interoperabilnosti odvija se sukladno načelu razmjernosti, sukladno propisima o zaštiti osobnih podataka.

(8) Čelnik tijela državne uprave nadležnog za digitalnu transformaciju daje suglasnost iz stavka 1. ovoga članka, na osnovi provjere pravnog temelja i svrhe korištenja podataka iz zahtjeva.

(9) Definicije i pravila izrade tehničkih rješenja za razmjenu podataka iz registara, sukladno članku 21. stavku 4. ovoga Zakona, propisat će se pravilnikom kojeg donosi čelnik tijela državne uprave nadležnog za digitalnu transformaciju.

Ispravnost dostavljenih podataka

Članak 24.

(1) Obveznici iz članka 7. ovoga Zakona i korisnici iz članka 8. ovoga Zakona dužni su voditi računa o ažuriranju podataka unutar informacijskih sustava u kojem su ti podaci pohranjeni.

(2) Tjela iz stavka 1. ovoga članka su dužna uskladiti svoje podatke s autentičnim podacima iz registara korištenjem Središnjeg sustava interoperabilnosti.

Javna dostupnost podataka

Članak 25.

Podaci prikupljeni u registrima dostupni su javnosti sukladno propisima na temelju kojih su ustrojeni i na temelju kojih se vode, propisima o zaštiti osobnih podataka, te propisima o pravu na pristup informacijama, uz poštivanje obveze ograničavanja pristupa podacima propisane zakonima kojima se uređuje područje tajnosti podataka i informacijske sigurnosti.

Zabrana ustrojavanja usporednih registara

Članak 26.

Nije dozvoljeno ustrojavanje usporednih registara za prikupljanje podataka koji se već prikupljaju kao autentični podaci u drugim registrima, već se u tom slučaju podaci obvezno preuzimaju putem Središnjeg sustava interoperabilnosti.

Pohrana registara

Članak 27.

Registri se pohranjuju u podatkovnim centrima koji se nalaze na teritoriju Republike Hrvatske, a koji zadovoljavaju uvjete propisane uredbom iz članka 10. ovoga Zakona.

VIII. MREŽE DRŽAVNE INFORMACIJSKE INFRASTRUKTURE

Definicija

Članak 28.

(1) Mreže državne informacijske infrastrukture su neklasificirane informacijsko-komunikacijske mreže koje koriste korisnici državne informacijske infrastrukture.

(2) Mreže državne informacijske infrastrukture koriste obveznici iz članka 7. ovoga Zakona, kao i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravne osobe s javnim ovlastima koji koriste državnu informacijsku infrastrukturu na vlastiti zahtjev.

(3) Svrha korištenja mreža državne informacijske infrastrukture je međusobno sigurno povezivanje, pristup Internetu i objava mrežnih usluga koje pružaju drugim korisnicima iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Mreže državne informacijske infrastrukture su:

- a) mreža HITRONet
- b) mreža CARNET-a
- c) mreža Srca
- d) mreža HealthNet
- e) druge mreže koje međusobno povezuju mreže korisnika državne informacijske infrastrukture.

(5) Iznimno, mreža drugog korisnika iz stavka 2. ovoga članka, ako ostvaruje obilježja posebnosti koja bi bila u suprotnosti s mrežom državne informacijske infrastrukture HITRONet, također se smatra mrežom državne informacijske infrastrukture, te upravljanje njom može preuzeti tijelo državne uprave nadležno za digitalnu transformaciju.

Mreža HITRONet

Članak 29.

(1) Mreža HITRONet osnovna je mreža državne informacijske infrastrukture, u vlasništvu Republike Hrvatske, koja predstavlja sigurnosnu osnovicu informacijsko-komunikacijske mreže između korisnika iz članka 28. stavka 2. ovoga Zakona te pružanje zajedničkih mrežnih i aplikativnih servisa.

(2) Pod mrežom HITRONet smatra se:

- informacijsko-komunikacijska infrastruktura u korisnicima iz članka 28. stavka 2. ovoga Zakona
- infrastruktura potrebna za priključivanje sustava HITRONet na infrastrukturu davaljelja elektroničkih komunikacijskih usluga.

(3) HITRONet nije sustav za pružanje javnih elektroničkih komunikacijskih usluga.

(4) Sve druge mreže državne informacijske infrastrukture moraju biti mrežno povezane na mrežu HITRONet.

(5) Način upravljanja i korištenja mrežom HITRONet, kao i način financiranja spajanja i korištenja mreže za korisnike državne informacijske infrastrukture koji se priključuju na mrežu HITRONet određuje Vlada Republike Hrvatske uredbom iz članka 10. ovoga Zakona.

Mreža CARNET-a

Članak 30.

(1) Mreža CARNET-a je mreža državne informacijske infrastrukture koja se uspostavlja sa svrhom povezivanja akademskih i istraživačkih ustanova iz sustava znanosti i visokog obrazovanja, kao i osnovnih i srednjih škola, učeničkih domova, ustanova ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja te drugih institucija prema posebnim sporazumima.

(2) Plan upravljanja i korištenja mreže CARNET-a i spajanja ustanova donosi upravno vijeće CARNET-a uz prethodnu suglasnost čelnika tijela državne uprave nadležnog za znanost, obrazovanje i mlade te čelnika tijela državne uprave nadležnog za digitalnu transformaciju.

(3) Financiranje mreže državne informacijske infrastrukture CARNET-a osigurava se iz sredstava državnog proračuna na razdjelu CARNET-a.

Mreža Srca

Članak 31.

(1) Mreža Sveučilišnog računskog centra - Srca je mreža državne informacijske infrastrukture koja se uspostavlja za potrebe akademske i znanstvene zajednice u Republici Hrvatskoj s ciljem izgradnje, održavanja i podrške pri uporabi moderne računalne, komunikacijske, posredničke, podatkovne i informacijske infrastrukture. Svojim djelovanjem pruža otvorenost te osigurava kompatibilnost i povezanost postojeće e-infrastrukture s europskim i globalnim infrastrukturama.

(2) Način upravljanja i korištenje mreže Srca, vrste usluga, podrška korisnicima, kao i sva ostala prava i obveze vezane uz djelatnost, upravljanje, operativni rad i održavanje mreže Srca, uređuju se Statutom Srca.

(3) Financiranje mreže državne informacijske infrastrukture te sredstva za redovnu djelatnost Srca osiguravaju se prije svega iz državnog proračuna Republike Hrvatske, neposredno kroz stavke proračuna namijenjene Srcu.

Mreža HealthNet

Članak 32.

(1) Mreža HealthNet je mreža državne informacijske infrastrukture koja se uspostavlja s ciljem efikasnijeg i kvalitetnijeg pružanja usluga informacijsko-komunikacijskih tehnologija građanima i povezuje sve zdravstvene ustanove, neovisno o osnivaču zdravstvene ustanove.

(2) Način upravljanja i korištenja mrežom HealthNet, način spajanja ustanova i sva ostala prava i obveze vezane uz operativni rad i održavanje mreže HealthNet utvrdit će se posebnim sporazumom između Hrvatske akademske i istraživačke mreže - CARNET i tijela državne uprave nadležnog za zdravstvo.

(3) Financiranje mreže državne informacijske infrastrukture HealthNet osigurava se iz državnog proračuna Republike Hrvatske, neposredno kroz stavke proračuna namijenjenu HealthNet-u.

IX. PREKRŠAJNE ODREDBE

Lakši prekršaji

Članak 33.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 10.000,00 eura kaznit će se za prekršaj tijelo obveznici iz članka 7. ovoga Zakona, te jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravne osobe koje na vlastiti zahtjev koriste državnu informacijsku infrastrukturu koji:

- u ProDII ne unesu sve postojeće i nove projekte državne informacijske infrastrukture, sukladno odredbama članka 12. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona
- ne ishode prethodnu suglasnost na tehničku provedivost i ispravnost sukladno članku 22. stavku 1. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 10.000,00 eura kaznit će se obveznici iz članka 7. i korisnici iz članka 8. ovoga Zakona koji:

- suprotno članku 23. stavku 3. ovoga Zakona, traže dostavu podataka od fizičkih ili pravnih osoba
- ne učine podatke dostupne javnosti, sukladno članku 25. ovoga Zakona
- ustroje usporedne registre suprotno članku 26. ovoga Zakona.

(3) Za prekršaje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu do 1.000,00 eura.

*Teži prekršaji***Članak 34.**

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 60.000,00 eura kaznit će se za prekršaj obveznici iz članka 7. ovoga Zakona, kao i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravne osobe s javnim ovlastima koji koriste državnu informacijsku infrastrukturu na vlastiti zahtjev, koji:

- ne koriste državnu informacijsku infrastrukturu pri razvoju novih i nadogradnjama postojećih e-usluga sukladno članku 14. stavku 1. ovoga Zakona
- ne koriste sustav e-Građani za pružanje e-usluga te objavu pravovremenih i točnih informacija o poslovima koje obavljaju i uslugama koje pružaju, sukladno članku 15. stavku 2. ovoga Zakona
- ne dostavljaju akte sukladno članku 15. stavnica 3. i 4. ovoga Zakona
- ne koriste usluge pouzdanog smještaja državne informacijske infrastrukture sukladno članku 17. stavku 1. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 60.000,00 eura kaznit će se za prekršaj obveznici iz članka 7. ovoga Zakona i korisnici iz stavka 8. ovoga Zakona, koji:

- ne koriste središnji sustav interoperabilnosti sukladno članku 19. stavku 5. ovoga Zakona
- ne obavljaju razmjenu podataka koristeći Središnji sustav interoperabilnosti, sukladno članku 23. stavku 1. ovoga Zakona.

(3) Za prekršaje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 6.000,00 eura.

X. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE**Članak 35.**

(1) Vlada Republike Hrvatske će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti uredbu iz članka 10. ovoga Zakona.

(2) Čelnik tijela državne uprave nadležnog za digitalnu transformaciju će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti pravilnike iz članka 11. stavka 2. i članka 23. stavka 9. ovoga Zakona.

(3) Korisnici državne informacijske infrastrukture iz članka 12. stavka 5. ovoga Zakona će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu uredbe iz članka 10. ovoga Zakona unijeti projekte državne informacijske infrastrukture u ProDII.

(4) Voditelji registara i drugih službenih evidencija će u roku od 12 mjeseci od dana stupanja na snagu uredbe iz članka 10. ovoga Zakona uspostaviti aplikativna sučelja za razmjenu podataka iz članka 21. stavka 4. ovoga Zakona.

Članak 36.

Do dana stupanja na snagu uredbe iz članka 10. ovoga Zakona ostaju na snazi Uredba o uspostavljanju javnog registra za koordinaciju projekata izgradnje državne informacijske infrastrukture („Narodne novine“, br. 134/14. i 40/16.) i Uredba o organizacijskim i tehničkim standardima za povezivanje na državnu informacijsku infrastrukturu („Narodne novine“, broj 60/17.).

Članak 37.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o državnoj informacijskoj infrastrukturi („Narodne novine“, broj 92/14.).

Članak 38.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“, osim članaka 33. i 34. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 1. siječnja 2026. godine.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Opća odredba kojom se utvrđuje predmet Zakona i primjena, odnosno iznimke od primjene zakona, a koje se tiču tajnosti podataka i informacijske i kibernetičke sigurnosti.

Uz članak 2.

Opća odredba kojom se utvrđuje svrha i cilj Zakona.

Uz članak 3.

Člankom se propisuju načela razvitka državne informacijske infrastrukture: o dostupnosti podataka iz javnih registara svim korisnicima, načelo jednokratnog unosa podataka u registar, načelo usmjerjenosti po kojem se državna informacijska infrastruktura i njene komponente razvijaju sukladno potrebama fizičkih i pravnih osoba korisnika e-usluga, a sukladno propisima o zaštiti osobnih podataka i informacijskoj sigurnosti, zatim načelo korisnosti po kojem Vlada Republike Hrvatske donosi odluke u vezi s državnom informacijskom infrastrukturom usuglašavajući potrebe i prioritete, načelo usklađivanja, načelo skalabilnosti, načelo korištenja autentičnih izvora podataka u registru, te načelo racionalizacije.

Uz članak 4.

Ovim se člankom definira sadržaj državne informacijske infrastrukture.

Uz članak 5.

Ovom odredbom određuje se svrha državne informacijske infrastrukture.

Uz članak 6.

Ovim člankom se utvrđuje da su svi korisnici dužni koristiti državnu informacijsku infrastrukturu shodno odredbama Zakona, te se definiraju korisnici državne informacijske infrastrukture.

Uz članak 7.

Ovaj članak propisuje obveznost korištenja državne informacijske infrastrukture za tijela državne uprave i druga državna tijela, te javne ustanove čiji je osnivač Republika Hrvatska.

Uz članak 8.

Ovim se člankom definiraju korisnici koji opcionalno koriste državnu informacijsku infrastrukturu: pravne osobe s javnim ovlastima u području na koje se odnosi javna ovlast, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, gospodarski subjekti i neprofitne pravne osobe (eksternalizacija nekih dijelova državne informacijske infrastrukture). Također, propisuje se i tko odlučuje o zahtjevu za spajanje na državnu informacijsku infrastrukturu, kao i o odluci o suspenziji odnosno prestanku korištenja u slučaju nepoštivanja uvjeta korištenja državne informacijske infrastrukture.

Uz članak 9.

Članak se sadržajno nastavlja na prethodni u dijelu određivanja korisnika koji mogu koristiti državnu informacijsku infrastrukturu, pobliže definirajući korištenje državne informacijske infrastrukture za gospodarske subjekte i neprofitne pravne osobe. U članku se propisuje i mogućnost naknade troškova za korištenje državne informacijske infrastrukture.

Uz članak 10.

Ova odredba utvrđuje da će se uvjeti i način korištenja državne informacijske infrastrukture, metodologija izračuna troškova njena korištenja te organizacijske i tehničke standarde za povezivanje na istu propisati Uredbom. Nadalje, uredbom se propisuju uvjeti i aktivnosti nužne za pokretanje, razvoj i nadzor projekata vezanih uz upravljanje, razvijanje i održavanje državne informacijske infrastrukture, sadržaj i način vođenja informacijskog sustava za koordinaciju projekata državne informacijske infrastrukture (ProDII), upravljanje i korištenje mreža državne informacijske infrastrukture, upravljanje i korištenje zajedničkih komponenti, način razvoja i pružanja e-usluga, održavanja, te ostali elementi neophodni za rad državne informacijske infrastrukture.

Uz članak 11.

Ovaj članak propisuje određivanje jamstvene razine kibernetičke sigurnosti i shemu kibernetičke sigurnosne certifikacije koje određuje tijelo državne uprave nadležno za digitalnu transformaciju. Člankom se upućuje da će jamstvene razine kibernetičke sigurnosti i shemu kibernetičke sigurnosne certifikacije propisati čelnik tijela nadležnog za digitalnu transformaciju pravilnikom.

Uz članak 12.

Ovim člankom propisuje se obveza unosa projekata državne informacijske infrastrukture kao i rokovi unosa traženih podataka od strane svih tijela javnog sektora. Sama odredba se nastavlja na registar projekata iz prethodnog Zakona. Sadržaj i način regista uredit će se uredbom.

Uz članak 13.

Ova odredba određuje cilj javnih e-usluga, te obvezuje određene korisnike na korištenje metode jedinstvene prijave i odjave, za sve e-usluge iz svoje nadležnosti.

Uz članak 14.

Člankom se uređuje obveza određenih korisnika da su pri razvoju novih i nadogradnji postojećih e-usluga obvezni koristiti državnu informacijsku infrastrukturu i sve njene zajedničke komponente te postupati sukladno smjernicama kojima se uređuje standardizacija razvoja e-usluga, čime se osigurava jednoobraznost e-usluga tih istih korisnika, minimalna razina kvalitete i pristupačnosti, sigurnost, kao i ujednačeni pristup pri razvoju novih i nadogradnjama postojećih e-usluga tih korisnika.

Uz članak 15.

Ovom se odredbom obvezuju određeni korisnici koristiti sustav e-Građani i sve njegove dijelove za pružanje e-usluga te za objavu pravovremenih i točnih informacija o poslovima koje obavljaju i uslugama koje pružaju, te na dostavu akata i drugih pismena u električnom obliku, putem zajedničkih komponenti. Detaljnije će se uvjeti i način korištenja, prava i obveze korisnika usluga i druga važna pitanja urediti uredbom.

Uz članak 16.

Člankom se definira Centar dijeljenih usluga (CDU), cilj i svrha CDU-a, te se određuje da se usluge CDU-a uspostavljaju tehničkom infrastrukturom za korištenje istih programskih rješenja.

Uz članak 17.

Ovaj članak definira korištenje CDU-a. Određuje se da su na to obvezna tijela državne uprave i druga državna tijela, te javne ustanove čiji je jedini osnivač Republika Hrvatska obvezni koristiti usluge korištenja smještaja državne informacijske infrastrukture u CDU-u, dok drugi korisnici mogu koristiti usluge korištenja smještaja državne informacijske infrastrukture ovisno o raspoloživosti kapaciteta CDU-a. Određuje se i da se usluge CDU-a određuju katalogom usluga, popis pružatelja usluga uređuju se uredbom.

Uz članak 18.

Ovaj članak definira što su zajedničke komponente državne informacijske infrastrukture nabrajajući ih generički, te propisuje dužnosti tijela državne uprave nadležnog za digitalnu transformaciju da uvrsti svaku zajedničku komponentu u katalog usluga s opisom, funkcionalnostima i ostalim sastavnicama koju ta komponenta sadržava, te popis istih objavi u uredbi.

Uz članak 19.

Ova odredba definira središnji sustav interoperabilnosti, upućuje da se dijelovi središnjeg sustava interoperabilnosti definiraju uredbom, te da su određeni korisnici obvezni koristiti središnji sustav interoperabilnosti za razmjenu podataka iz registara koji nisu klasificirani stupnjem tajnosti podataka. Uvjeti i način korištenja, prava i obveze korisnika sustava i druga pitanja vezana uz središnji sustav interoperabilnosti detaljnije će se propisati uredbom.

Uz članak 20.

Ovom odredbom definira se pojam registra u smislu ovoga Zakona, kao i svrha registara.

Uz članak 21.

Ovom odredbom definirani su podaci u skladu s propisima Europske unije, te se pojašnjava na što se odnosi preuzimanje podataka, kao i nameće obveza određenim korisnicima uspostaviti aplikativna sučelja za razmjenu podataka.

Uz članak 22.

Ova odredba odnosi se na obvezu određenih korisnika koji ustrojavaju registre da ishode prethodnu suglasnost na tehničku izvedbu registra, a radi osiguranja interoperabilnosti. Prethodnu suglasnost izdaje čelnik tijela državne uprave nadležnog za digitalnu transformaciju. Ujedno se propisuje da su određeni korisnici pri razvoju novih i nadogradnji postojećih registara koristiti nacionalni okvir interoperabilnosti i smjernice za povezivanje na Središnji sustav interoperabilnosti.

Uz članak 23.

Ova odredba uvodi obvezu za određene korisnike da na zahtjev drugog korisnika koji vodi registar ili drugu službenu evidenciju, bez odgode dostave autentične podatke u njihov registar ili drugu službenu evidenciju, da to mogu ostvariti isključivo putem središnjeg sustava interoperabilnosti, uz suglasnost tijela državne uprave nadležnog za digitalnu transformaciju. Dalje se u odredbi navodi kada se podaci neće preuzeti, te da će se pravilnikom definirati pravila izrade tehničkih rješenja za razmjenu podataka iz registara.

Uz članak 24.

Odredbom se želi ukazati na dužnost određenih korisnika da vode računa o ažuriranju podataka unutar informacijskih sustava u kojem su ti podaci pohranjeni, kao i o usklađenosti svojih podataka s autentičnim podacima iz registara korištenjem središnjeg sustava interoperabilnosti.

Uz članak 25.

Odredbom se propisuje javna dostupnost podataka u registrima, uz uvjet poštivanja posebnih propisa, kao što su propisi o zaštiti osobnih podataka, tajnosti podataka te propisi o pravu na pristup informacijama.

Uz članak 26.

Odredbom se zabranjuje ustrojavanje usporednih registara, cilj je odredbe unifikacija registara u svrhu uspostave kvalitetne razmjene podataka uz korištenje sustava interoperabilnosti.

Uz članak 27.

Ovim člankom propisuje se lokacija pohrane registara, a to su podatkovni centri na području Republike Hrvatske, koji zadovoljavaju uvjete koji će preciznije biti propisani uredbom.

Uz članke 28. do 32.

Ovim člancima određuje se koje su to mreže državne informacijske infrastrukture koje koriste određeni korisnici, te ih se pobliže definira i navodi od čega se sastoje, otkud se financiraju, te s kojim ciljem su uspostavljene (HITRONet, CARNET, Srce i HealthNet).

Uz članke 33. do 34.

Ovim člancima se propisuju prekršajne odredbe na način da se propisuju u članku 33. lakši prekršaji, a u članku 34. teži prekršaji; novčane kazne za prekršitelje i odgovorne osobe u prekršiteljima pravnim osobama.

Uz članak 35.

Ovom se odredbom određuje rok u kojem će Vlada Republike Hrvatske donijeti uredbu, kao i rok u kojem će čelnik određenog korisnika donijeti pravilnike iz članka 11. stavka 2. i članka 23. stavka 9. ovoga Zakona, te propisuje rokove za unose projekata iz članka 12. stavka 5. Zakona te rok za uspostavu aplikativnog sučelja iz članka 21. stavka 4. ovoga Zakona.

Uz članak 36.

Ovim se člankom, kako bi se izbjegla pravna praznina, osigurava da se na odgovarajući način primjenjuju postojeće uredbe koje ostaju na snazi do donošenja novih podzakonskih akata koje ovaj Zakon propisuje.

Uz članak 37.

Ovim člancima utvrđuje se da prestaje važiti postojeći Zakon o državnoj informacijskoj infrastrukturi („Narodne novine“, broj 92/14.).

Uz članak 38.

Ovaj članak propisuje rok za stupanje na snagu ovoga Zakona. Također, ovim se člankom propisuje da se prekršajnopravne odredbe sadržane u člancima 33. i 34. primjenjuju od 1. siječnja 2026. godine, čime se korisnicima omogućava razumno razdoblje prilagodbe promjenama koje Zakon donosi i usklađivanje procesa koje podliježu prekršajnopravnim sankcijama.

Prilog: Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

OBRAZAC**IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM
JAVNOŠĆU O NACRTU PRIJEDLOGA ZAKONA O DRŽAVNOJ INFORMACIJSKOJ
INFRASTRUKTURI**

Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom javnom savjetovanju o Nacrtu prijedloga zakona o državnoj informacijskoj infrastrukturi
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Središnji državni ured za razvoj digitalnog društva
Svrha dokumenta	Izvješće o provedenom javnom savjetovanju o Nacrtu prijedloga zakona o državnoj informacijskoj infrastrukturi
Datum dokumenta	18. ožujka 2024.
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Izvješće
Naziv nacrta zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o državnoj informacijskoj infrastrukturi
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	/
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrta	Središnji državni ured za razvoj digitalnog društva
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrta?	U radu Stručne radne skupine sudjelovalo je 20 institucija: Agencija za komercijalnu djelatnost proizvodnog, uslužnog i trgovačkog društva d.o.o. Agencija za podršku informacijskim sustavima i informacijskim tehnologijama d.o.o. Državni zavod za statistiku Financijska agencija Hrvatska akademska i istraživačka mreža CARNet Ministarstvo financija Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture Ministarstvo pravosuđa i uprave Ministarstvo rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike Ministarstvo regionalnoga razvoja i fondova Europske unije Ministarstvo unutarnjih poslova Ministarstvo zdravstva Ministarstvo znanosti i obrazovanja

	Odašiljači i veze d.o.o. Sigurnosno-obavještajna agencija Središnji državni ured za razvoj digitalnog društva Sveučilišni računalni centar Sveučilišta u Zagrebu Ured Vijeća za nacionalnu sigurnost Zavod za sigurnost informacijskih sustava
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Da, na portalu „e-Savjetovanja“ i na mrežnim stranicama Središnjeg državnog ureda za razvoj digitalnog društva, u trajanju od 28. veljače do 14. ožujka 2024.
Koји су predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Vidjeti u prilogu ovoga obrasca.
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvачene Primjedbe koje nisu prihvачene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	Vidjeti u prilogu ovoga obrasca.
Troškovi provedenog savjetovanja	Provđenje javnog savjetovanja nije iziskivala dodatna finansijska sredstva.

Izvješće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje s javnošću za Prijedlog Zakona o državnoj informacijskoj infrastrukturi

Redni broj	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
1	KRUNOSLAV HRNJAK	Osnovna načela , Članak 3.	<p>U osnovna načela treba uključiti mogućnost strojnog pristupa javnim podacima i strojno čitljivom formatu podataka. Trebalo bi prakticirati "API first" princip odnosno forsirati izradu aplikacijskih sučelja na kojima se kasnije temelje korisnička sučelja. Digitalizacije RH i sveo bih preporuke na pet točaka:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Hrvatski IT digitalizira RH - omogućiti veće uključivanje privatnih tvrtki u uspostavu IT infrastrukture u RH (pored FINA, AKD, APIS, CARNet-a...) 2. eOI obvezno sredstvo identifikacije - obavezno svi javni servisi bilo u privatne ili poslovne svrhe se moraju moći konzumirati sa eOI koja je obvezna za sve punoljetne građane (zabraniti ograničavanje isključivo na FINA ili AKD certifikate za pojedinu uslugu). 3. EU CEF digitalna infrastruktura kao okosnica IT infrastrukture 4. Otvoreni API (strojni pristup) 5. Otvoreni podaci (strojno čitljvo) <p>Rado bih da sa primjerima, kako to za raliku od RH radi Estonija, pokazemo kako ubrzati digitalni razvoj pa da predložimo sljediti taj model i omogućimo brži digitalni razvoj RH.</p>	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo Vam na dostavljenom mišljenju i sudjelovanju u savjetovanju sa zainteresiranom javnošću. Ovaj Zakon definira osnovne pretpostavke za razvoj i upravljanja državnom informacijskom infrastrukturom. Tehničke izvedbe pojedinih dijelova propisanih ovim Zakonom bit će predmet podzakonskih akata.

2	KRUNOSLAV HRNJAK	Korištenje državne informacijske infrastrukture za gospodarske subjekte i neprofitne pravne osobe, Članak 8.	<p>Korištenje javne IT infrastrukture treba biti bez naplate jer se sa naplatom samo stvara dodatna administracija, značajno nameće tehnička kompletnost oko samog mjerjenja potrošnje, obračuna i naplate što će biti veći trošak od na kraju prikupljenih sredstava. Od takvog modela se već odustalo na pojedinim setovima podataka kao što su prostorni podaci DGU-a. Dodatno propisivanje naplate doveli bi do unazadjenja od dosadašnje prakse.</p> <p>Javna IT infrastruktura već je velikom dijelom plaćena javnim novcem, što poreznih obveznika, što kroz EU fondove, a i u ovom zakonu predviđa se financiranje kroz sredstva NPOO-a (moguće je i da bi ovakva dodatna naplata bila i u suprotnostima sa odredbama Eu fondova koji financiraju samu izgradnju). Sam trošak dodatnog korištenja je zanemariv u odnosu na trošak uspostave i održavanja sustava, a otvorenost za korištenje u privatne/javne/poslovne svrhe značajno pridonosi većem korištenju javne IT infrastrukture i značajno potiče daljnju digitalizaciju i uz to povećava sigurnost u provođenju transakcija jer se oslanja na autorizirane podatke iz kredibilnih registara.</p> <p>Ukoliko se ne odustane od modela naplate (unatoč većoj kompleksnosti, unatoč EU smjernicama, unatoč tome što će taj prihod biti zanemariv) tada naknade za korištenje treba propisati na državnoj razini, a ne da svaki čelnik tijela državne uprave postavlja uvjete i način korištenja kao i cjenik korištenja. To će posebno dovesti do velikih razlika u postupanjima i cijenama – od toga kako sam ranije spomenuo da su podaci i servisi već sada besplatni (primjer DGU) do toga da će netko propisati sulude naknade iz animoziteta prema privatnim tvrtkama baziranim na soc-komunističkom percipiranju privatnog sektora.</p>	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo Vam na dostavljenom mišljenju i sudjelovanju u savjetovanju sa zainteresiranim javnošću. S obzirom da je teško unaprijed predvidjeti tko će i u kojoj mjeri iskorištavati državnu informacijsku infrastrukturu, nužno je da je za određene kategorije korisnika korištenje državne informacijske infrastrukture naplatno. Nadalje, naplatno korištenje državne informacijske infrastrukture garancija je sigurnog upravljanja njenim kapacitetima te je to dodatan razlog zbog kojeg je ista naplatna za određene kategorije korisnika.
3	KRUNOSLAV HRNJAK	Korištenje državne informacijske infrastrukture za gospodarske subjekte i neprofitne pravne osobe, Članak 8.	<p>Korištenje javne infrastrukture treba omogućiti svima po „fair usage“ principu, ravnotežno iskorištavanje resursa kako bi se osigurao pristup svim korisnicima bez diskriminacije ili zloupotrebe.</p> <p>Treba sljediti koncepte Share PSI incijative koji su već primjenjeni na pojedinim</p>	Primljeno na znanje	Komentar je načelne prirode i ne odnosi se na članak na koji je napisan.

podacima kao primjerice prostornipodaci DGU-a i prostorni podaci drugih institucija koji spadaju u kategoriju INSPIRE direkte.

Inicijativa "Share PSI" (Public Sector Information) je europska politika koja potiče otvaranje i dijeljenje podataka koje posjeduju javni sektor ili organizacije financirane javnim sredstvima. Ova inicijativa ima za cilj promicanje transparentnosti, inovacija i gospodarskog rasta putem boljeg pristupa i korištenja javnih podataka.

Ključni elementi inicijative "Share PSI" uključuju sljedeće:

1. Otvoreni pristup podacima: Inicijativa potiče vladine agencije, javne ustanove i druge organizacije financirane javnim sredstvima da oslobole svoje podatke za javno korištenje. To uključuje podatke kao što su statistike, geoprostorni podaci, pravni tekstovi, finansijski izvještaji i drugi podaci koji su generirani ili prikupljeni uz pomoć javnih sredstava.

2. Stvaranje dodane vrijednosti: "Share PSI" potiče organizacije da koriste otvorene podatke kako bi stvorile nove proizvode, usluge ili aplikacije koje mogu poboljšati javne usluge, potaknuti inovacije i potaknuti gospodarski razvoj. To može uključivati razvoj pametnih gradova, aplikacija za mobilne uređaje, analitičkih alata i druge inovativne rješenja.

3. Interoperabilnost i standardizacija: Inicijativa promiče usklađivanje standarda i praksi kako bi se olakšalo dijeljenje podataka između različitih organizacija i sektora. Ovo uključuje usvajanje otvorenih formata podataka, standardnih protokola i drugih tehnoloških rješenja koja omogućuju lakšu razmjenu i integraciju podataka.

4. Potpora istraživanju i razvoju: "Share PSI" potiče suradnju između akademskih, istraživačkih i privatnih sektora kako bi se podržali projekti istraživanja i razvoja koji koriste otvorene podatke. Ovo može uključivati subvencije, poticaje ili druge oblike potpore za inovativne projekte koji koriste javne podatke.

5. Promicanje transparentnosti i sudjelovanja građana: Inicijativa promiče transparentnost u radu javnih institucija putem otvaranja podataka o njihovim

			aktivnostima, odlukama i finansijskim transakcijama. Također potiče aktivno sudjelovanje građana u korištenju javnih podataka kako bi se poboljšale javne usluge i potaknula odgovornost vlasti. Ukratko, inicijativa "Share PSI" ima za cilj potaknuti otvaranje i dijeljenje javnih podataka kako bi se potaknula inovacija, gospodarski razvoj i transparentnost u javnom sektoru. Ova politika igra ključnu ulogu u stvaranju okruženja koje potiče kreativnost, suradnju i napredak u društvu.		
4	KRUNOSLAV HRNJAK	Uvjeti i način korištenja državne informacijske infrastrukture, Članak 9.	Vrag leži u detaljima. Imamo zakon koji se u svim bitnim elementima poziva na Uredbu iz članka 9. ovog zakona. Kao minimalno trebalo bi objaviti barem nacrt prijedloga spomenute Uredbe jer će upravo o njoj ovisiti hoćemo li nastaviti kao do sada sa nakaradnim modelima izmišljanja tople vode, višestruke izgradnje i naplate jednih te istih komponenti, osmišljavanje nepotrebnih komponenti i ignoriranje postojećeg stanja tehnike.	Nije prihvaćen	Ne prihvata se. Obrazloženje: Zahvaljujemo Vam na dostavljenom mišljenju i sudjelovanju u savjetovanju sa zainteresiranim javnošću. Napominjemo da je svrha uredbi koje donosi Vlada je da se njima izvršavaju zakoni koje donosi Sabor. Kada bi baš sve odredbe koje se tiču Zakona bile sadržane u istome, to bi dvojako negativno utjecalo na njegovu primjenu. Prvo, bio bi glomazan i nepregledan, a drugo, mnogo važnije, sporije bi hvatao korak s vremenom, što je kod tehničkih zakona posebno bitno. Uredbu naime donosi Vlada i nije potrebno provoditi opsežne predradnje, a moguće je prilagoditi akt (uredbu) tehničkim izazovima koje vrijeme nosi.
5	KRUNOSLAV HRNJAK	Razvoj i pružanje e-usluga, Članak 13.	Ukoliko Javnopravna tijela i javne ustanove rade razvoj i nadogradnju postojećih e-usluga mogu se pojaviti različiti izazovi i problemi uključivo: 1. Finansijska ograničenja: Razvoj i implementacija električnih usluga može zahtijevati značajna ulaganja u IT infrastrukturu, softver, obuku osoblja i održavanje sustava. Javna tijela i ustanove mogu se suočiti s ograničenim proračunom ili nedostatkom sredstava za takve investicije. 2. Tehnički izazovi: Razvoj električnih usluga može zahtijevati stručno znanje o informacijskim tehnologijama, softverskim razvojnim procesima, sigurnosnim standardima i drugim tehničkim aspektima. Javna tijela nemaju dovoljno kvalificiranog osoblja ili resursa za suočavanje s tim izazovima.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo Vam na dostavljenom mišljenju i sudjelovanju u savjetovanju sa zainteresiranim javnošću. Komentar je načelne prirode, ne prepoznajemo u njemu potrebu za izmjenom odredbe na koju se odnosi.

3. Pravni i regulativni zahtjevi:
Implementacija elektroničkih usluga često zahtijeva usklađenost s različitim pravnim i regulativnim zahtjevima, uključujući zaštitu podataka, elektronički potpis, pravila o privatnosti i druge propise. Javna tijela moraju osigurati da njihove usluge budu u skladu s relevantnim zakonima i propisima.

4. Sigurnost podataka:
Elektroničke usluge koje uključuju prikupljanje, pohranu i obradu osjetljivih podataka zahtijevaju visoke standarde sigurnosti kako bi se spriječilo neovlašteno pristupanje ili zloupotreba podataka. Javna tijela moraju implementirati sigurnosne mјere i politike kako bi zaštitila povjerljivost i integritet podataka.

5. Kompleksnost procesa:
Integracija elektroničkih usluga s postojećim administrativnim procesima može biti složena, posebno ako postoje različiti informacijski sustavi ili različite razine digitalizacije unutar različitih dijelova javnog sektora. Javna tijela moraju uskladiti te procese kako bi osigurala glatko iskustvo korisnika.

6. Edukacija korisnika:
Uvođenje novih elektroničkih usluga može zahtijevati educiranje korisnika o tome kako ih koristiti. To može uključivati pružanje obuke, uputa i podrške korisnicima kako bi se osiguralo da usluge budu pristupačne i korisne za širok spektar korisnika. Rješavanje ovih problema zahtijeva suradnju između različitih dionika, planiranje, primjenu najboljih praksi u razvoju e-usluga te kontinuiranu podršku i nadogradnju sustava kako bi se osiguralo dugoročno funkciranje i korisnost elektroničkih usluga u javnom sektoru.

6	KRUNOSLAV HRNJAK	Razvoj i pružanje e-usluga, Članak 13.	Javnopravna tijela i javne ustanove jedva da imaju zaposlene potplaćene IT tehničare koji se brinu o mreži, kompjuterima, tonerima, driverima i pomažu korisnicima. Nemaju ni ljudi ni kapaciteta za analizu i specifikaciju svojih potreba a kamoli za razvijanje elektroničkih usluga i to u bilo kojem pogledu. U siječnju 2021. godine Hrvatska javnobilježnička komora prikupljala je ponude za izgradnju i održavanje "Platforme za rad javnih bilježnika na daljinu". Trebala je biti to biti okosnica hrvatske digitalizacije koja sadrži funkcionalnosti videokonferencije te udaljenog kvalificiranog elektroničkog potpisa. Što je s time? Nedavno je Ministarstvo finansija na e-Savjetovanje dostavilo: „PRIJEDLOG ZAKONA O SREDIŠNjem REGISTRU STANOVNIŠTVA“ – to je napravljeno toliko loše da su par dana kasnije sami sebe demantirali: https://mfin.gov.hr/vijesti/o-prijedlogu-zakona-o-sredisnjem-registru-stanovnistva/3618 Nitko nije pogrešno informirao javnost nego su oni doista u prijedlog zakona stavili sve i svašta. Treba osnovati agenciju ili na postojeća tijela kao „Središnji državni ured za razvoj digitalnog društva“ prebaciti obvezu ugovaranja i izgradnje. Također navedenom tijelu osigurati konkurenčne plaće kakve su u realnom sektoru, jer unatoč ljubavi za Domovinu teško da će netko kvalitetno raditi potplaćen za 30-50%.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo Vam na dostavljenom mišljenju i sudjelovanju u savjetovanju sa zainteresiranim javnošću. Jedan dio komentara je načelne prirode i ne sadrži konkretnе prijedloge za izmjenu odredbe na koju se odnosi. U drugom dijelu komentara u kojem se navodi prijedlog za osnivanje tijela s određenim ovlastima, napominjemo da osnivanje novog tijela nije predmet ovog Zakona.
---	------------------	---	---	---------------------	--

7	KRUNOSLAV HRNJAK	Korištenje sustava, Članak 14.	<p>Izuzetno bitni elementi uvjeta i način korištenja, prava i obveze fizičkih i pravnih osoba, vezana uz korištenje sustava e-Gradani nisu navedena u ovom zakonu već se isto delegira na Uredbu iz članka 9. ovog Zakona.</p> <p>Kao minimalno se treba propisati besplatno korištenje javne IT infrastrukture za građane, privatni i javni sektor i mogućnost korištenja bez ograničenja i diskriminacije.</p> <p>Primjerice trenutno NIAS mogu koristiti tvrtke u javnom vlasništvu dok ne mogu tvrtke u privatnom vlasništvu. Tako upravitelji zgradama kao GSKG mogu koristiti NIAS dok privatni upravitelji (da ih ne nabram i reklamiram) ne mogu?</p> <p>Komponenta za digitalni potpis imamo barem pet u RH, sve su financirane javnim novcem, a neke i kroz EU sredstva – za niti jednu nije dostupan javno objavljen API niti je definirana mogućnost korištenja iste.</p>	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo Vam na dostavljenom mišljenju i sudjelovanju u savjetovanju sa zainteresiranom javnošću. Navedeni komentar se ne odnosi na odredbu koja se komentira, a ovim zakonom je propisano da će se komponente državne informacijske infrastrukture moći izložiti i privatnom sektoru pod propisanim uvjetima.
8	Magdalena Ginder	Korištenje sustava, Članak 14.	<p>Poštovani, ovo je moj komentar na članak 14.</p> <p>Smatram da bi korištenje e-Sustava e-Gradani trebalo biti potpuno besplatno za sve građane Republike Hrvatske. Hvala i lp. Magdalena Ginder</p>	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo Vam na dostavljenom mišljenju i sudjelovanju u savjetovanju sa zainteresiranom javnošću. Sustav e-Gradani je besplatan i korištenje istog se ne naplaćuje.
9	KRUNOSLAV HRNJAK	Definicija, Članak 17.	<p>Na razini EU već su razvijene komponente odnosno „gradivni blokovi“ koji uključuju komponente: eDostave, eFakturiranja, ePotpisa kao i veći broj drugih komponenti što bi trebala biti okosnica izgradnje digitalne infrastrukture. Izvor: https://ec.europa.eu/digital-building-blocks/sites/display/DIGITAL/Digital+Homepage</p> <p>Delegiranje izrade popisa zajedničkih komponenti Uredbom iz članka 9. ovog Zakona otvara se mogućnost nanovnog izmišljanja tople vode oko odabira komponenti, prijedloga zatvorenih vlasničkih (engl. proprietary) rješenja ili rješenja koja su razvile javne tvrtke kao FINA i AKD u kojima favoriziraju sami sebe (kao što je to slučaj sa njihovim potpisnim rješenjima gdje eliminiraju mogućnost upotrebe certifikata koje oni sami ne izdaju).</p> <p>Već do sada je postojala prilika da se potpisne komponente kao ePorezna koja je razvijena i financirana još iz EU pred-</p>	Primljeno na znanje	<p>Zahvaljujemo Vam na dostavljenom mišljenju i sudjelovanju u savjetovanju sa zainteresiranom javnošću. Komentar je načelnog karaktera i kao takav ne sadrži konstruktivan prijedlog izmjene odredbe na koju se odnosi.</p> <p>Većina spomenutih gradivnih blokova koji se spominju u komentaru već su razvijeni i koriste se u državnoj informacijskoj infrastrukturi. Cjeloviti popis svih zajedničkih komponenti predmet bit će predmet podzakonskih propisa.</p>

pristupnih fondova koriste kad god je potrebno aplicirati elektronički potpis i to za sve javne institucije, javnopravna tijela, građane ili privatne tvrtke. Nažalost do sada nije bilo sluha za promociju postojeće infrastrukture i njezinu bolju eksploataciju kada je već jednom plaćena javnim novcem. Osim što se višekratno plaća izrada jedne te iste komponente tehnološki je teško pratiti i pomiriti veći broj istovrsnih komponenti za rad na jednom računalu. Trenutno korištena potpisna rješenja u RH koja sam ja identificirao (moguće da ima još toga):

1. AKD d.o.o. - Signer
2. FINA - Financijska agencija - FINA PKI
3. Porezna uprava - ePorezna plugin
4. Čarinska uprava - Čarinski G2B klijent
5. HZMO - Jana

I koja komponenta/rješenje će sada biti preferirano? Hoće li biti objavljena specifikacija aplikacijskog programskog sučelja (engl. API)?

Pritom AKD namjerno blokira FINA certifikate, a FINA namjerno blokira AKD certifikate.

Isto je već sada u suprotnosti sa Zakonom o državnoj informacijskoj infrastrukturi (NN 92/14):

Članak 5. - Načela razvitka državne informacijske infrastrukture
2. sustavni razvitak informacijske infrastrukture
6. interoperabilnost, skalabilnost i ponovno korištenje, labavo povezivanje
7. racionalizacija izdataka za izgradnju informacijske infrastrukture na razini svih tijela javnog sektora.

10	Milan Rogic	Definicija, Članak 27.	Potrebno je definirati odnos komercijalnih operatera (mreža) u odnosu na državnu infrastrukturu. Naime, izvjesno je da velik broj korisnika neće biti u području (dostupnosti) izgrađenosti državne infrastrukture, alternativa do prve priključne točke su komercijalni operatori ili neki drugi model koji je potrebno navesti.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo Vam na dostavljenom mišljenju i sudjelovanju u savjetovanju sa zainteresiranom javnošću. Ovaj zakon definira korištenje mreža za potrebe javnopravnih tijela, koje nisu namijenjene građanima i gospodarskim subjektima kao krajnjim korisnicima. Svakako smo svjesni potrebe da brzi internetski pristup bude osiguran svim građanima RH, neovisno o njihovom mjestu prebivališta, te se stoga provode različiti projekti financirani iz europskih fondova, međutim, članak na koji se odnosi komentar jasno definira da su mreže namijenjene korištenju od strane javnopravnih tijela i javnih ustanova čiji je jedini osnivač Republika Hrvatska u svrhu međusobnog sigurnog povezivanja, pristupa Internetu te objave mrežnih usluga koje pružaju drugim javnopravnim tijelima i javnim ustanovama čiji je osnivač Republika Hrvatska.
11	Slaven Stevanov	GLAVA TREĆA (III.) PREKRŠAJNE ODREDBE, Teži prekršaji	Poštovani, smatram kako bi kazna za teže prekršaje trebala biti veća jer ukoliko se netko ne pridržava pravila, naši podaci bi mogli biti ugroženi. U današnje vrijeme su informacije jako važne, a neke ustanove koje pokušavaju zaobići zakon si mogu priuštiti kaznu do 15.000,00 EUR-a. Stoga predlažem da se kazne kreću od 15.000,00 EUR-a na više.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo Vam na dostavljenom mišljenju i sudjelovanju u savjetovanju sa zainteresiranom javnošću. Držimo da je u ovom trenutku raspon sankcija ovako kako je propisan zadovoljavajući. Svrha ovako propisanih sankcija je da imaju odvraćajući učinak, te shodno tome smatramo da su primjereno odmjerene. Ukoliko se navedeni iznosi u praksi pokažu nedostatnim da bi se ostvarila svrha prekršajnih odredbi, utoliko će se isti izmijeniti.